ร่างกฎหมาย

65 ถุงหิ้ว ค่าธรรมเนียม บทกฎหมายใหม่

หัวข้อและบทสรุปอย่างเป็นทางการ

จัดเตรียมโดยอัยการสูงสุด

- ผันเงินที่เก็บได้จากร้านสะดวกซื้อและร้านค้าปลีกบางประเภทอื่น ๆ ผ่านการขายถุงหิ้ว เมื่อไหร่ก็ตามที่กฎหมายใด ๆ ของรัฐห้ามการแจกจ่ายถุงหิ้วบางชนิดให้ฟรี และบังคับให้ขายถุงหิ้วประเภทอื่นใด ๆ
- กำหนดให้ร้านค้าต่าง ๆ ต้องฝากเงินรายได้จากการขายถุงเข้าในกองทุนพิเศษที่ได้รับการบริหารโดยคณะกรรมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเพื่อสนับสนุนโครงการสิ่งแวดล้อมบางประเภทที่ระบุไว้
- จัดให้มีคณะกรรมการเพื่อพัฒนากฎข้อบังคับในการดำเนินการให้มีกฎหมายบังคับใช้

บทสรุปของนักวิเคราะห์กฎหมายในการประมาณการผลกระทบด้านงบประมาณสุทธิของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น

- เกิดรายได้ของรัฐที่เป็นไปได้หลายสิบล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปีภายใต้สภาพการณ์จำเพาะ รายได้ดังกล่าวนี้จะนำไปใช้เพื่อสนับสนุนโครงการสิ่งแวดล้อมเฉพาะ

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

ภูมิหลัง

การใช้ถุงใส่ของ ร้านค้าจัดเตรียมถุงให้ลูกค้าเพื่อใช้ใส่ของที่ตนซื้อ ถุงประเภทหนึ่งที่ร้านค้ามักจัดเตรียมคือ "ถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว" ซึ่งหมายถึงถุงพลาสติกแบบบางที่ใช้ที่เคาน์เตอร์ชำระเงิน โดยไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ ในทางตรงกันข้าม "ถุงพลาสติกที่ใช้ซ้ำได้" มีลักษณะที่หนากว่าและแข็งแรงกว่า ซึ่งนำมาใช้ซ้ำได้หลายครั้ง ร้านค้าหลายร้านยังจัดเตรียมถุงกระดาษแบบใช้ครั้งเดียวอีกด้วย ร้านค้ามักจัดเตรียมถุงกระดาษแบบใช้ครั้งเดียวและถุงพลาสติกให้ลูกค้าโดยไม่มีค่าใช้จ่าย และบางร้านก็ขายถุงที่นำกลับมาใช้ซ้ำได้ ในแต่ละปี ร้านค้าให้ถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวกว่า 15 พันล้านถุงแก่ลูกค้าใน California (โดยเฉลี่ยประมาณ 400 ถุงต่อประชากรชาวแคลิฟอร์เนีย)

รัฐบาลท้องถิ่นมากมายจำกัดการใช้ถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว หลายเมืองและหลายมณฑลใน California ได้ใช้กฎหมายท้องถิ่นในช่วงไม่กี่ปีมานี้ ในการจำกัดหรือห้ามการใช้ถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว กฎหมายท้องถิ่นเหล่านี้มีการบังคับใช้เนื่องจากความกังวลว่าการใช้ถุงพลาสติกดังกล่าวจะมีผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมอย่างไรบ้าง ตัวอย่างเช่น ถุงพลาสติกก่อให้เกิดขยะและสามารถปิดกั้นทางน้ำได้ นอกจากนี้ ถุงพลาสติกยังรีไซเคิลได้ยากเนื่องจากมันสามารถติดอยู่ในเครื่องรีไซเคิล กฎหมายท้องถิ่นส่วนใหญ่เหล่านี้ห้ามการใช้ถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวที่ร้านของชำ ร้ายสะดวกซื้อ ร้านขายยาและร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กฎหมายดังกล่าวยังระบุให้ร้านค้าจำหน่ายถุงพลาสติกอย่างน้อยในราคา 10 เซนต์ ร้านค้าได้รับอนุญาตให้เก็บรายได้ที่เกิดจากผลลัพธ์ดังกล่าวได้ ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2016 มีกฎหมายถุงใส่ของในราว 150 เมืองครอบคลุมประชากรของ California ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ ส่วนใหญ่ในพื้นที่มณฑลชายฝั่งทะเล

กฎหมายถุงใส่ของในระดับรัฐ ในปี 2014 สภานิติบัญญัติได้ผ่านร่างกฎหมายและผู้ว่าการรัฐได้ลงนามในกฎหมายถุงใส่ของในระดับรัฐ ได้แก่ ร่างวุฒิสภา (SB) 270 คล้ายคลึงกับกฎหมายท้องถิ่นต่าง ๆ SB 270 นั้นห้ามมิให้ร้านค้าของชำ ร้านสะดวกซื้อ ร้านขายยาขนาดใหญ่และร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่ในรัฐให้ถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว กฎหมายนี้ยังระบุให้ร้านค้าให้คิดราคาค่าถุงพลาสติกที่เตรียมไว้บริเวณเคาน์เตอร์ชำระเงินอย่างน้อยในราคา 10 เซนต์ ลูกค้าผู้มีรายได้น้อยบางรายไม่ต้องชำระค่าถุงนี้ ภายใต้กฎหมาย SB 270 ร้านค้าจะเป็นผู้เก็บรายได้จากการขายถุงนี้ พวกเขาสามารถใช้รายได้นี้เป็นต้นทุนในการเตรียมถุงพลาสติก การปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวและความพยายามในการศึกษาเพื่อส่งเสริมการใช้ถุงที่นำกลับมาใช้ซ้ำได้ ข้อกำหนดเหล่านี้จะใช้กับเฉพาะเมืองและมณฑลที่ไม่ได้มีกฎหมายเรื่องถุงพลาสติกของตนอยู่แล้วเท่านั้น โดยมีผลตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วงปี 2014

ประชามติสำหรับกฎหมาย SB 270 ภายใต้รัฐธรรมนูญของรัฐดังกล่าว กฎหมายใหม่สามารถนำไปให้ผู้ออกเสียงลงคะแนนทำการลงประชามติเพื่อตัดสินว่าจะให้มีผลบังคับใช้ได้หรือไม่ ประชามติสำหรับกฎหมาย SB 270 มีคุณสมบัติสำหรับบัตรลงคะแนนนี้ (ข้อเสนอ 67) ถ้าผ่านประชามติ กฎหมาย SB 270 จะมีผลบังคับใช้ ถ้าไม่ผ่านประชามติ กฎหมาย SB 270 จะถูกเพิกถอน

ร่างกฎหมาย

เปลี่ยนรายได้จากการจำหน่ายถุงพลาสติกไปยังกองทุนสิ่งแวดล้อมของรัฐใหม่ มาตรการนี้ระบุโดยเฉพาะว่าจะใช้รายได้อย่างไร โดยรายได้นั้นเป็นผลมาจากกฎหมายใหม่ของรัฐซึ่ง (1) ห้ามให้ถุงพลาสติกบางประเภทแก่ลูกค้าฟรี ๆ (2) ต้องเรียกเก็บค่าถุงประเภทอื่นในเกณฑ์ขั้นต่ำโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรการนี้ระบุให้รายได้ที่เป็นผลมาจากมาตรการนำฝากเข้ากองทุนรัฐใหม่ กองทุนคุ้มครองและพัฒนาสิ่งแวดล้อม เพื่อจุดประสงค์การทางสิ่งแวดล้อมหลายประการ แทนที่จะให้ร้านค้าเก็บรายได้นั้นไว้ กองทุนจะถูกใช้เพื่อสนับสนุนเงินทุนสำหรับโปรแกรมและโครงการที่เกี่ยวข้องกับ (1) การบรรเทาผลกระทบจากภัยแล้ง; (2) การรีไซเคิล; (3) การจัดหาน้ำดื่มสะอาด; (4) สวนสาธารณะระดับรัฐ ภูมิภาคและท้องถิ่น; (5) ทำความสะอาดชายหาด; (6) กำจัดขยะ; และ (7) ฟื้นฟูที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า มาตรการดังกล่าวอนุญาตให้ส่วนเล็กน้อยของกองทุน

การวิเคราะห์โดยนักวิเคราะห์ของฝ่ายนิติบัญญัติ

นี้ใช้เป็นทุนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบโปรแกรมที่ได้รับเงินทุนทุก ๆ สองปี

บทบัญญัติอื่น ๆ นอกจากนี้ มาตรการดังกล่าวยังอนุญาตให้รัฐบาลท้องถิ่นเรียกร้องเงินที่เก็บได้จากกฎหมายถุงใส่ของในระดับท้องถิ่นให้ส่งไปยังกองทุนรัฐใหม่ แทนที่จะอนุญาตให้ร้านค้าเก็บเงินทุนนั้นไว้เอง มาตรการนี้ยังรวมบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำมาตรการนี้ไปใช้ และมาตรการอื่นใดที่เกี่ยวกับถุงใส่ของบนบัตรลงคะแนนนี้ บทบัญญัตินี้อาจแปลความโดยศาลว่ากีดกันข้อเสนอ 67 (การทำประชามติสำหรับ SB 270) ไม่ให้มีผลบังคับใช้ บทบัญญัตินี้จะมีผลหากมาตรการทั้งสองผ่าน และมาตรการนี้ (ข้อเสนอ 65) ได้รับการออกเสียงลงคะแนน "ใช่" มากกว่า อย่างไรก็ดี การวิเคราะห์นี้สันนิษฐานว่าในสถานการณ์นี้ข้อบัญญัติของข้อเสนอ 67 ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้รายได้ เช่น ข้อกำหนดในการห้ามการใช้ถุงพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียวและการคิดเงินถุงประเภทอื่นโดยจะยังคงได้รับการนำไปใช้

ผลที่มีต่องบประมาณ

ถ้าข้อกำหนดของมาตรการนี้ (อันมีกฎหมายรัฐห้ามให้ถุงบางประเภทแบบฟรี ๆ และต้องคิดค่าถุงขั้นต่ำสำหรับถุงประเภทอื่น) ได้รับการนำไปใช้ รายได้ของรัฐในส่วนของโปรแกรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมก็จะเพิ่มขึ้น รายได้นี้อาจสูงถึงปีละหลายสิบล้านดอลลาร์ จำนวนเงินที่แท้จริงของรายได้อาจจะสูงหรือต่ำกว่านี้ โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการโดยเฉพาะยอดขายในอนาคตและราคาของถุงใส่ของ

ในปัจจุบันนี้ยังไม่มีกฎหมายรัฐใดที่มีบังคับใช้อยู่ที่เข้าเกณฑ์ตามข้อกำหนดในมาตรการนี้ ดังนั้นจะไม่มีผลต่องบประมาณตราบใดที่ยังคงเป็นเช่นนั้นต่อไป อย่างที่หมายเหตุก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ดี ข้อเสนอ 67 บนบัตรลงคะแนนนี้จะตราขึ้นเป็นกฎหมายของรัฐดังกล่าว ถ้าทั้งข้อเสนอ 67 และมาตรการนี้ (ข้อเสนอ 65) ผ่าน และผลที่เกิดกับรัฐจะขึ้นอยู่กับมาตรการไหนได้รับการออกเสียงลงคะแนนสูงที่สุด :

ต่อ

- ***ข้อเสนอ 67 (ประชามติ) ได้รับการออกเสียงลงคะแนนมากกว่า*** ในสถานการณ์นี้ รายได้ที่เก็บได้โดยร้านค้าจะให้ร้านค้าผู้เก็บไว้ และจะไม่มีผลกระทบใดต่องบประมาณของรัฐที่เกี่ยวข้องกับข้อเสนอ 65
- ***ข้อเสนอ 65 (โครงการริเริ่ม) ได้รับการออกเสียงลงคะแนนมากกว่า*** ในสถานการณ์นี้ รายได้ใด ๆ ที่จัดเก็บโดยร้านค้าจากการจำหน่ายถุงใส่ของจะได้การรับการโอนไปยังกองทุนรัฐใหม่ โดยรายได้รัฐที่เพิ่มขึ้นจะใช้สนับสนุนโปรแกรมสิ่งแวดล้อมบางโปรแกรม

นอกจากนี้ หากเฉพาะมาตรการนี้ผ่านและข้อเสนอ 67 ไม่ผ่าน (ซึ่งหมายความว่าจะไม่มีกฎหมายในระดับรัฐที่มาตรการนี้จะนำไปใช้) แต่อาจยังมีผลกระทบต่องบประมาณถ้ากฎหมายถุงใส่ของของรัฐได้รับการประกาศใช้ในอนาคต ภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่ามาตรการนี้จะมีการนำไปใช้ในแบบที่ต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับการตัดสินใจแบบต่าง ๆ ของผู้ลงคะแนนออกเสียง

ดูเว็บไซต์ *http://www.sos.ca.gov/measure-contributions* สำหรับรายชื่อคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นเริ่มแรกเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านร่างกฎหมายนี้ เยี่ยมชมเว็บไซต์ *http://www.fppc.ca.gov/transparency/top-contributors/nov-16-gen-v2.html* เพื่อดูรายชื่อผู้สนับสนุน 10 อันดับแรกของคณะกรรมการ

รูปที่ 1
การนำข้อเสนอ 65 ไปใช้ปฏิบัติจะมีผลอย่างไรขึ้นอยู่กับผลของการทำประชามติ

	ร่างกฎหมาย 67 (SB 270 ประชามติ) ผ่าน	ร่างกฎหมาย 67 (SB 270 ประชามติ) ไม่ผ่าน
ร่างกฎหมาย 65 (โครงการริเริ่ม) ผ่าน	กฎหมายถุงใส่ของในระดับรัฐมีผลบังคับใช้ การใช้รายได้จากการจำหน่ายถุงขึ้นอยู่กับว่าข้อเสนอใดได้รับการลงคะแนนออกเสียงสูงกว่า : • ถ้ามีการลงคะแนนออกเสียง **"ใช่"** มากกว่าให้กับประชามติ รายได้ก็จะถูกเก็บโดยร้านค้า • ถ้ามีการลงคะแนนออกเสียง **"ใช่"** มากกว่าให้กับโครงการริเริ่ม รายได้ก็จะเข้ารัฐเพื่อใช้ในโปรแกรมสิ่งแวดล้อม[a]	ไม่มีกฎหมายถุงใส่ของระดับรัฐ รายได้ใด ๆ ในอนาคตของกฎหมายระดับรัฐที่คล้ายกับ SB 270 จะถูกนำไปใช้ในโปรแกรมสิ่งแวดล้อม
ร่างกฎหมาย 65 (โครงการริเริ่ม) ไม่ผ่าน	กฎหมายถุงใส่ของในระดับรัฐมีผลบังคับใช้ รายได้ในการจำหน่ายถุงก็จะถูกเก็บโดยร้านค้า	ไม่มีกฎหมายถุงใส่ของระดับรัฐ

[a] อีกทางเลือกหนึ่ง คือข้อบัญญัติของข้อเสนอ 65 อาจถูกแปลความโดยศาลว่ากีดกันข้อเสนอร่างวุฒิสภา (SB) 270 มิให้มีการบังคับใช้เลย

สำหรับร่างกฎหมาย 65 ฉบับสมบูรณ์ ดูที่หน้า 211